

горещи благопожелания за по-нататъшна обилна дѣйность, чрѣзъ която да внесете още много и много бисери отъ Вашия творчески гений въ сѣкровищницата на народната ни книжнина и да сложите върху вѣнцитѣ, що красятъ тѣй заслужено Вашето чело, още повече и вѣчно неувѣхваеми разкошни вѣнци.

Съ дълбока почить: Л. Доросиевъ.

15.

Уважаеми г. Вазовъ,

Въ момента, когато цѣлъ народъ забравя тежкото политическо, стопанско и дори историческо брѣме, което една нещастна и грозна война му наложи да носи, и по единъ непринудителенъ, излизащъ изъ дълбинитѣ на една признателна душа, начинъ прави всичко, което му е възможно и посилено, за да засвидѣлствува почитьта и благодарностьта си къмъ пѣвеца на родната земя, къмъ най-вѣрния прѣдставителъ на българина като човѣкъ, къмъ най-видния творителъ на чистъ и цвѣтистъ български езикъ, къмъ най-близкия до народа по чувство и мисль писателъ, позволете и на мене да си припомня онова мощно влияние, което отъ младъ школьникъ и до днесъ упражнявате върху мене, — ония благородни чувства и чисти художествени наслади, които съмъ изпитвалъ при четенето на творенията Ви и въ знакъ на признателность да Ви поднеса и моитѣ скромни поздрави по случай двойния Ви юбилей, който заслужено се прѣврѣща въ юбилей на българския културенъ напрѣдъкъ.

Съ дълбока почить и сърдеченъ поздравъ:

д-ръ В. Николчовъ,

главенъ секретаръ въ министерството на Търговията, промишленостьта и труда.

16.

Велики народни поете,

По случай на двойния Ви юбилей, скжпъ нашъ народенъ празникъ, моля Ви да приемете и моитѣ смирили, но сърдечни поздрави, изразъ на оная синовна любовь, която всѣки българинъ носи въ душата си къмъ великия учителъ на всичко хубаво въ отечеството ни.